

2n Premi

Títol: “L’hort màgic del padrí”

Autor/a: Aina Segura Polo

L'HORT MÀGIC DEL PADRÍ

Un dia, el meu padrí, en Ramon, em va explicar una història i us la vull contar. Agafeu-vos, que comença!!!

Hi havia una vegada en un poble, que es deia Bell-lloc d'Urgell, vivia un grup de nenes i nens d'entre deu i onze anys: la Mireia, el Lluís, la Carlota i l'Àngel.

Tots ells eren nous al poble, i aquell dia tan espectacular i estrany, van decidir fer un tour guiat, fet per l'alcalde de Bell-lloc:

-Ja quasi és l'hora!- van exclamar la Mireia i la Carlota a la vegada.

-No us emocioneu nenes, és com un poble normal i corrent- va dir l'avi de l'Àngel, que ja vivia allí- però amb màgia- va murmurar al cap d'una estona, però els nens no li van fer cas.

Ja eren les 6 en punt! Ara el tour començava, encara no sabien que es trobarien i que no.

Just en aquell moment va venir l'alcalde de Bell-lloc, i va començar a presentar-se:

-Em dic Carles Palau Boté, jo personalment, faré aquest tour. Si teniu algun dubte, quan acabi de parlar, pregunteu-m'ho tot- va dir amb to amable i orgullós-comencem-.

Van passar per carrers molt i molt estrets, ells no estaven acostumats a carrers així d'estrets, ja que eren de ciutat.

Van arribar a l'hort del Padrí, un home que era el "padrí de tothom". Tenia fruites i verdures, ocells i insectes. Allò era impressionant. Ningú tenia paraules per dir excepte el Carles:

-Aquest hort és l'hort del Padrí, és el que ens dona totes les hortalisses i les fruites a tots els d'aquí- va dir el Carles interrompent els sorpresos.

-D'aquí traieu tot el menjar... Vull dir, tots els del poble? Ja n'hi ha prou?- va preguntar el Lluís confós- però... és impossible.

Els nens i nenes no havien escoltat l'avi de l'Àngel, que deia aquest poble era MÀGIC.

En acabar la visita, els nens i nenes, van pensar que haurien d'investigar aquest poble:

-Per poder investigar, haurem de buscar un lloc on quasi mai hi ha gent...-va dir l'Àngel amb un to curiós- Que havia dit l'alcalde?

-L'església de Bell-lloc!- van cridar tots quatre a l'hora.

El Carles va mencionar que era un lloc molt tranquil i que no hi va gaire gent. Van anar corrents i només hi havia una persona, que en arribar se'n va anar.

-Sento com si s'amagués alguna cosa estranya en aquest poble- va dir la Mireia.

Van estar totes les tardes que es podien permetre investigant a l'església.

No sabien si estaven bojós, o, si tot això era real. Un petit hort alimentava a tot un poble! Mai havien vist un cas així. Era impressionant, sense més paraules.

Encara no descobriren el misteri de l'Hort del Padrí:

-I si ens rendim- va suplicar la Carlota- a veure, tampoc és tan important, vull dir, descobrir com un hort pot alimentar a tot un poble-.

-Sí, és el més normal del món, no?- va dir el Lluís amb molta ironia- ho veus cada dia-.

-Ara si -va murmurar l'Àngel.

Però van continuar investigant, alguns sense ganes, va ser... INTERESSANT. No descobrien el que volien, però, van descobrir que l'església, on eren en aquell moment, antigament, era un enorme hort.

Van pensar que, no el van necessitar més per l'Hort del Padrí. Després d'això va haver-hi uns minuts de silenci, bastant incòmodes la veritat.

Uns dies després van decidir que, volien anar a fer un passeig pel poble, per poder tornar a veure l'Hort del Padrí.

Una vegada allí, es van fixar que hi havia un cartell, s'hi van apropar per veure que hi ficava.

Hi ficava "L'HORT DEL PADRÍ" i amb una lletra, quasi invisible hi posava "màgic".

Aquest cop els nens i nenes, sí que es van donar conte de què era màgic.

Però continuaven fent-se una nova pregunta:

-D'acord, l'hort és màgic, però, d'on treuen la màgia? Per què el teu avi no és màgic, no Àngel?- va dir la Mireia una mica espantada.

L'Àngel va negar amb el cap, i va demanar que no hi fiquin al seu avi en això.

Quan era fosc, que cada un estava a la seva casa, a la Carlota se li va acudir una idea "I si anem als afores de Bell-lloc i busquem informació per allà? I a veure què hi tovem?".

L'endemà, la Carlota, li va dir la seva idea als seus amics. I van anar als afores, a investigar.

Van trobar una cabaneta abandonada, i van decidir entrar-hi a veure què hi havia.

En entrar, només hi van trobar coses rovellades i rares.

En sortir, es notaven marejats i estranys, llavors es van fixar que hi havia un cartell, que hi deia que tot el poble (inclòs l'Hort del Padrí) eren màgics.

Van decidir que, li podien preguntar a l'avi de l'Àngel, com eren màgics:

-Disculpi... senyor...- va dir la Mireia, una mica avergonyida- vostè sap... per què, el poble té màgia?-

-I tant que ho sé nens, és per l'alimentació saludable. No sé si heu descobert, que l'església, abans de ser església era un hort enorme, oi?

-Si- van respondre tots interessats-.

-Doncs, d'allí, també hi menjàvem molts aliments saludables. I així va acudir a nosaltres una llum, molt brillant, i així va començar tot-.

Al cap d'un any, tots els nens eren màgics, podien fer créixer plantes en segons, per haver menjat els fruits de l'Hort del Padrí.

SEPO - Cat. C - 5è